

v konosementu kvalifikováno nesprávně (tu se činí rozdíl, zda jde o zboží vyhozené nebo zachráněné).

Zákon pamatuje i na předměty, jež nikdy nejsou ku příspěvku povinny, jako střelivo, potraviny a svršky mužstva (čl. 419).

Požadavek »navis salvae« vyjadřuje čl. 423 ns.: Nezachránili-li se loď obětováním nákladu, nemá vůbec příspěvek místa (čl. 423). Tedy stanovisko, jež jsem v první části práce označil za poklasické, přijalo pozitivní právo téměř úplně; vidíme totiž dále: jestliže po provedení iactu při další plavbě zahyne, ale část nákladu se přece zachrání, přispívá tento podle hodnoty v době zachránění (čl. 424).

Čl. 425 má pro nás zásadní důležitost: zdůrazňuje výslovně skutečnost, pro niž nemáme o pramenech římských přímého dokladu, že totiž předměty obětované nepřispívají nikdy na zaplacení škod nastalých po obětování na zboží zachráněném.⁹⁾ Také zboží obětované nepřispívá na zaplacení lodi zahynulé nebo k další plavbě neschopné.

Známý případ z Digest uvádí nám čl. 427: V případě ztráty zboží naloženého do záchranných člunů, aby bylo ulehčeno lodi vyplouvající do přístavu nebo do řeky, přispívá na ně loď i náklad na této zachráněný.

Konečně čl. 429 ustanovuje, že dosažením obětovaného zboží jich vlastníky, nastává těmto povinnost vrátiti přispívatelům jich příspěvek.

Pro nás konečně bude při této otázce pozoruhodnou ještě jedna skutečnost, potvrzující — jako nesčetné množství jiných — stálý vliv římského práva na moderní instituty právní. V naší otázce pohled na mapu nám poví, jak právě národy okolo středozevního moře s většími nebo menšími změnami podružného významu — principu celkem neměnivše —, zachovaly si námořní právo dané před dávnými stoletími. Je právě zde velmi příznačným zjev, jak kultura vítězí nad mocí, neboť většina Evropy a mnohé výše uvedené mimoevropské státy se neřídí právem, jež pro námořní poměry vybudovala Anglie, tak mocná činitelka na moři, ale zachovala kontinuitu s právem římským.

Z p r á v y

Čeští právníci, hlase se do soudní služby! U právníků se dosud neobjevila nezaměstnanost, jako u inženýrů nebo některých oborů filosofie, ačkoliv všechny naše právnické fakulty absolventy přímo chrlí. Primát má universita Karlova se svými 449 promovanými doktory práv za studijní rok 1930/1 a 1150

⁹⁾ Srv. str. 10 h. l.

kandidáty první státnice v lednovém termínu 1932. Přesto však o nezaměstnanosti v tomto oboru nelze mluvit, neboť dosud se všichni právníci umístili, a doufejme i v dohledné budoucnosti umístí. Výběru míst ovšem již není, v současné době přijímají jen soudy. Ostatní státní úřady nových úředníků nepřibírají a nadbytek sil v soukromých službách, zvláště u advokacie v Praze, stlačil platy takovou měrou, že poměry ty jsou často opravdu nedůstojné člověka s vysokoškolským vzděláním. Po stránce finanční je dnes vlastně služba u soudu velmi výhodná. Bylo by žádoucí, aby se čeští právníci uplatňovali ve větším počtu v soudní službě neboť nedostatek českých uchazečů zavinuje, že uprázdněná místa jsou obsazována německými soudci a úředníky. Tyto poměry jsou zvláště nebezpečné v pohraničním smíšeném území, kde z důvodů státních měla by všechna významná místa státních úředníků býti v rukou Čechů. Stížnostem našich hraničářů, že není ve smíšeném území dosti českých soudců, odpomůže se nejlépe, když naši čeští právníci se budou četně hlásiti do soudcovské služby. *Kapras ml.*

Osobní. Univ. prof. Ph. Dr. Břetislav F o u s t k a, sociolog, známý právníkům zejména z povinných přednášek o praktické filosofii, dovršil v únoru t. r. sedmdesát let. — Za řádné členy České Akademie věd a umění byli do první třídy z právníků zvoleni: z universitních profesorů pražských prof. Dr. V. Hora, Dr. J. Hoetzel, Dr. Jan Kapras, Dr. J. Krčmář a universitní profesor z Brna Dr. Jar. Kallab.

Úmrtí. 14. února 1932 zemřeli dva představitelé české vědy, jichž činnost se také dotýká právních oborů: pražský světící biskup Dr. Ant. P o d l a h a, který byl znám především jako nadšený umělecký historik, byl i výborným znalcem církevního práva. Jeho archivní práce připravily řešení nejedné otázky z českých dějin církevně-právních. Druhý, univ. prof. a býv. ředitel knihovny Národního Musea, Dr. Čeněk Z í b r t, byl znám především jako t. zv. kulturní historik. Z jeho práce je pro právníky nejdůležitější »Bibliografie české historie« široce založená a proto nedokončená (5 svazků). Ale i v nepřehledné řadě svých prací narazil na ne jeden problém právně-historický. — 23. února 1932 zemřel v Opavě Dr. Antonín G l o s, vedoucí I. stát. zástupce. Byl jednak literárně činný v odborných časopisech, zejména v Právniku, kam psal články z kriminologie, a jednak bojoval za práva českého jazyka na Opavsku. Svoje některé články shrnul r. 1928 v I. díle souborné publikace »Ze starých i nových zápisů soudních a jiné črty kriminalistické«, o níž v tomto časopisu bylo referováno (roč. X. str. 108). Glos byl r. 1929 raněn mrtvicí a ze své choroby se již nevyhojil. Zemřel stár 59 let (nar. 1873 v Lipníku nad Bečvou). *Ča.*

Z celého světa právníckého a hospodářského. — Československo: Na valné hromadě družstevních lihovarů bylo oznámeno, že bylo vydáno na zmodernisování družstevních lihovarů asi 100 mil. Kč. Kromě toho se chystá velkorysá akce na zužitkování vedlejších zvířecích výrobků. — Místopředseda Mezinárodního ústavu pro menšinové právo v Haagu, Dr. Kurt Junckerstorff, bude konati v letním semestru na německé universitě v Praze přednášky v oboru srovnávací pravovědy, a to o trestním právu. — Anglie: Anglická banka snížila diskontní sazbu z 6 na 5%. — Dolní sněmovna přijala zákon, na jehož základě se zavádějí 10%ní cla s platností od 1. března t. r. Zvláštní výbor jest kromě toho zmocněn stanoviti přírážková cla až na 100% hodnoty zboží. — Pro ochranu britského obchodu připravuje se zřizování svobodných přístavů. — Austrálie: Ministerský předseda Nového Jižního Walesu, ohlásil, že státu nebude opět možno zaplatiti své zahraniční